

Duhovna misel - 13. - 20. marec

TVOJA BESEDA – LUČ NAMOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Romanje v svetem letu usmiljenja

Življenje je romanje in človek je *popotnik*, romar, ki po poti gre do želenega cilja. Tudi za to, da dospe do svetih vrat, je potrebno znamenje dejstva, da je tudi usmiljenje cilj, ki ga je treba dosegati in zahteva zavzetost in žrtev. Romanje naj bo torej spodbuda k spreobrnjenju. Ko bomo stopili skozi sveta vrata, se bomo predali v objeti Božjemu usmiljenju in se bomo obvezali, da bomo postali usmiljeni z drugimi, kakor je Oče z nami.

Gospod Jezus nakazuje, kakšni so odseki na romanju, ki jih katerim je mogoče doseči ta cilj: »**Ne sodite** in ne boste obsojeni. **Ne obsojajte** in ne boste obsojeni. **Odpuščajte** in vam bodo odpuščeno. **Dajajte** in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo dali v naročje. S kakšno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo« (Lk 6,38). Pravi predvsem, naj ne *sodimo* in ne *obsojamo*. Če nočemo biti v Božjo sodbo, ne smemo postati sodniki svojih bratov. Ljudje namreč s svojo sodbo ustavijo na površju, medtem ko Oče gleda v globino. Govoriti slabo o bratu, ko ga ni zraven, je isto, ko ga postavili v slabo luč, umazali njegov ugled in ga pustili na opravljanju. Ne soditi in ne obsojati pa pomeni, da znamo videti kar je dobrega v vsakem človeku, in ne dopustiti, da bi nas trpeti zaradi naše pristranske sodbe ali zaradi našega do

